

გლის ყარის გზაზე სავეტერ სო-
ლიდელში, სადაც ამ ერთის კვი-
რის წინად ასეთა საზარელი უბე-
ღურება მოხდა. დამტკვერული ვი-
ცინები, მატარებელი და სხვა მი-
ნისტირის მუსულმანე თურქ ათა-
ვახობრი ბელულებმა იქნება.

* * * აქვ. ცაცარებს, როგორც
გვეტყობინებენ, თავი დაუნებებია
სამხალხოებისათვის არების გზაზე
დაცმულფობის გამო. ეჭვი არ
არის, პატრიტყმული ჩვენი შვირბა
და და ნიკეთერი დაბატურლი ტე-
ლა, რაკი უფრო თანისუფალი დრო
ტყნება, ისევე გვლამაძინებ დაბ-
რუნდება შწრლობას.

* * * **ს. ჯავახიძე** (ხუდელის მახ-
არ). მასაყალა და შანსახელა-
სოფ. ჯღმათი წოდებულების განც-
ფობების, ლეწურწუბის სახეა-
ფობების წაწილი სოფელია. იგი
ძვეს მახრის სრლოლოთაღმოსავ-
ლეთს, ად. ხობის მარჯვენით,
კაცქსიანის მთების პირად, მდგ-
პარობით მის სოფელი მთავარბა
ალას წარმოადგენდს პავერი კარ-
გია და ამიტორ ციხე ტებებს
აქ მხოლოდ თუ შვეტიცხა მცხოლ-
რო, ხელ. 15—20 წლის წინად
აქ მშენიერი გუბის ღვირა მუ-
ღობისა, როგორც მავალითადა
„მანგია“ და „პიტოლოთი“
(„მანგია-საწიწი“ შავი, „პიტო-
ლოთი“ თეთრი), მაგრამ სხვა და
სხვა სხვის იგი აქ მოიპოვად მოს-
პი, მხოლოდ დრო ვამოშვებთ
სიტკა მოსავალს მხოლოდ და „პი-
ტილოთი“ იძლევა. ნაცლად
აქ უპირველს ვინახებინს, ახლა
ჩვენ მუდგობთ ადების (ჩახალა)
მოიწუნებს, მაგრამ ჩვენდა საუ-
ბელურად, უთუოდ ჩვენის მოელა-
შურებების უთადარბობისა-გამო,
ამნაკ თან-დაწი იტლი მოსავ-
ლით და წლითი წლობამდე მტე
ყვამა რომ ტვეი არ არის მარე
უკან გასყურს ჩვენს მამა-პაპეულს
ვენახებს.

მინა მოსავლისათვის ნავსეთისა,
რადგან მისს ვასტეებას აღდარვიან
ჩივის და ამდენი, ავაპს შენადე,
სინდისდა და ღრბის აფეკით
მას ჯვანი ერთიანად ვამოხლით
ამისათვის ჩვენი სოფლებში, თა-
ვიანთი მიწა-მამულის იმდითი,
ძლიეს თუ რჩენენ თავს. მაგრამ
ამით სხვა საშუალებაც მოუძებნია
აქაური და ახლო-მახლო ახალგა-
და მკვიდარი ვადან აფხაზების
სხვა და სხვა ადვლებში (პვერი
სიტყვ გადასახლად რუახობათა
იქ). ამ იტყურს საუფრესობა სახ-
ნავსათვის ვინახად სამაყვრად
აფხლად მუშაობრეთთან, ხოლო
სოფელი ხარკუ მუშისა და ხარ-
კავებს სამუშაო იარაღთა ადვილის
არჩინისა. და თათბილი მუშა

ბიჭი ამ წინად, თუ წლის ამინდ-
მახელიმოუწერულიწოდ 300-400
ფუტის სინიდან ნამუშევრად დაიღწენ
თავისთვის და ეტეს-შვილ მუშარათაც
რომდ გამყობის ფული, მარცხი-
კრამს მოსავლეს აძლენ მუშის. ამ
სოფელში უბიჯილესი უტრალ-
დადებ მიქცეულია აბრეშულის მოკ-
ლებზე და აქაური პავრის ბელ-შე-
ყობით და დარჯ ძლიერ კარგ
მოსავალს იძლევა, ახა რომ თო-
თოული მოსავლი თითოხადაც 20
ფუტ. კარგე გუბის ნელო პარკა
მიღის ირან-შაჰი რასკეთია. იმ-
ვიათად ვამოყრევა, ისეთი რუახი
და თიპისის სრლოლოდ ახა,
რომ აქ ამას არ მისდევდეს და
წეროლიშენ ორი თუ მეტი ფული
წაწილ არ ვასყავოს. მაგრამ საუ-
ბელურად, როგორც უყვლენ
სამარკეულებს აქ უფრო აქ პარკს
წარკეულებს-სომხებ-ბარბინები, კიტ-
რის ფსად ვიდულობენ ხალხე
და ჩვენს მის მარულს ხვედრზე
მესხალე ადარ უტრბანა მოსავ-
ლი, მაგრამ ვინ არის აქ ამითი ან
სხვა რამის უტრის მდებელი, მახ-
ლას...
სწავდა-განთავდა. ჩვენი სოფ-
ლის მკვიდრი გერ-ჯავახიანი, ასე
გმატეთ, ცალითვლითი უტრებს,
გიომი და მკონისა აღარც კი იყო
იგი მისთვის საკუთარ. ჩვენს სახე-
ლებების (ჩამი პრბობის ტყე-
ლებით) აღკრებობი მდებელია
მეცადინეობით ორი საპრბული
სკოლა არსებობს ვერგობოლოდ
წეროლითა, მაგრამ, რადგან მათ
სოფელი არის იწვევა ნივთიერად,
საკეთარი არსებლებით სკოლები
ჯეროვნად ვეღარ მოუწეულია და
ამიტომაც ძლიერი ტყუს ნივთავზე
ხელს ჯერ-ჯერობით, ასე ვგურო-
ნბს, მითხებელი, რომ ნახა, ეს
უთუოდ სოფლის სატუსლოა. თა-
ამით ახა აქვს არც უკერი და აღარც
პოლი, მუხარბი ხომ საუბლები არ
ხალა და საწული მწერებელი უფ-
რო წაბრბობით აღტანელ სიცი-
ვეში იყინებდა, მაგრამ ვინა მათი
პავრონი, მკონისა მოშობულებს მო-
ძლებობა, და ასეთი ტრანკვაშუბა-
რბანში რომ მამუშავს იმ-სოფ-
ლის, ვასავრებოც. სწორობით ასე
გახლავს. საუბრებობის იტყნობა,
ჩვენს აბრბით, ამ ერთს სახეა-
რებებში ორის მავიერ ერთი
სკოლა დაასტებელი იყრა მცხოვ-
რებელ დახმარებთა და სკოლა
სკოლას დაწესებულბა, აქნაო HE
BY KЛИШТВЫ, А ВЪ КАСЕВЫХ,
თორემ ტვეი არ არის ჩვენა მამუ-
შე ღრბის რბეებობით დახი-
რის. საკეთარა ჩვენი პოდტრბის
ენბრბილი ქალაქითი შეგარბე-
ბად ხალხს სკოლის საკეთარბებზე,
დაიხმარებდს მათ ნივთიერად და
მით გულ-მოდინდელ მუშაებე-
ბად აქ სკოლებს გადაუშობულებს

საქმეს, რადგან ჯერ ჩვენ მათი
სკოლების ამარა აღარც „ცას“
წვევებრი და აღარც „ამას“
წვევრი ვამუშავის მომავლის კარგ
ავი მათს მდებე დასაწილებელი.
ჩვენი კვდადასა შემოსავლი.
სხვაგვარ კვდა თუ ავითიპის თან
რადღე ცოტა კარგე რამეც იხსე-
ნება, ჩვენი კი ქვედა კრამის შე-
გორბის ეკლესიას მრბელი, მენი
მტერი ბემენს ერთიანად დავვა.
ბეგვა და სალბისი აბრბული
ვმარბენ გველიც და ახნავერც.
ჩვენი ეკლესიას უსხვისის ღრბა-
დან გაშენებულა წმ. ვიორგის
სახელობაზე აქ ასწავნივ. გიორგი
ხაბი, რამელიც სახეადა ძლივა-
მოხილ სასწულებითი მათი იავლე-
მარისგამაჟა და დაწლიშენსწარე
ფული თუ სხვა რან ვიავრბისის,
ასე რომ ვინც თავად დაწვიერ
ბელთა ამ ეკლესიის შემოსავლი-
ზე, შედითთან თამადა ინავრა-
შის: „გუბეთის“ მ. გ. ეკლესიას
თუ მეტრა, 2—3 მათის მან.
მარცხ ენება მარტო-რა. თურქი
თუ იტყურო, ორი მანერაჟე აღარ
ქმენებთა მას შენახელი. არც და-
არბებულა ეს ეკლესია სოფელი
ვის კარგ შემოსელიანია და ახ-
ლაც აქვს ვასავალითე ბურბათა
არ ვინავრბობს, აბრბერი აქვს
და რისთვის არ უნდა ქმენდეს მას
შენახელი ფულბა. ნეტავა და
ქვეწინდელს სურბებს წმ. შემოსავა-
ლი ორი სამი წლის წინათ ვადამ
ხოდენენ, ამ ეკლესიის ორბის
აქვს სადაც მამუშა შენახელი
და ახლო კი ამბობენ, რომ ის ბან-
კი ვაბოტრბა და ფულბე დავე-
კარგავ. კი დადებობობს. მეც ვი-
ყო, რომ „უბებელი ცას ქუა ღ-
მართში მოიწვევა“. თამბობთ შე-
მოსავალს ძლივსა ვადდარბინა
200 მანეთი და ისიც ვაკურტე-
ბელს მანეს რგებნა. რატომ იბიც
ინან არ შევბამ, ვინც დაწარბინის
შემეცა იყადრა და კანდროლბს.
ტუტული არ ყოფილა ნათეგამა:
„ახარს ფული ტუტობითა...“ შე-
მოსავალი ამ ეკლესიისისა დღითი
დღე მატობობს, ნეტრა რისთვის
იხარჯება შემოწმებელი, თუ ეკ-
ლესიის არა უნდადებ. ვინა ვის
უნდა მათუდობდეს ეს შემოსავლი-
თი თუ ეკლესიას არამ არ ვიცი,
შენ არ მომიტყობ, რამე არავრის
ცხებათი, ეკლესიას იბაფერი გა-
ანინა კი, ეს კი ვიცი, თუ რომ
მეს. მწიფე შენახელით მითი შე-
მოსავლისად, მართლდა ათასო-
ბით იტყნობა ფული. ჩვენი გვე-
რებისა რომ ნახობ, მავრონი, ტ-
ყვით, ეს არის წაქცევის ადგილი,
როგორც ნოსტალიტ ტიტყვით: „на
куриных ногах дерзятъся,
სილილი პატარა რომბის ოღენა
ფიტურულს წარმოადგენდს, ძლიეს
თუ ოციოდ ტყე მოითახლეს შიგ.

არ არის მბატურბობა, მამუშავ-
რბიერ წმებერი სასკულბი და
ერთი სიტყუთა არ არც გინდა
თბო, ამ ეკლესიისისა აბრბერი
საფერი არა აქვს, მხოლოდ რ-
მუნდის ვიორგის ხატისა. მ-
დღლს რომ მკობობ, თუ სად
დას ამდენი შემოსავალი
ლოთ, ასე ვასავლებს. სანაჟ
წავადა კვირანკია მამუშა, თუ
ჩილბეთი ვაწავრბობ-რა. მ-
რამ ამანაკ იქ ამბობს აწუ-
დახარჯებოთ, ნდალთ მანათ
არ ინახებოთ... ისიც კი და
წყოლობა თუ ფუტის მავიერ
კრბობთ დაჯალბული „კურ-
ტობა“ შვერის, ურას ვიდა:
ბების და ფული ვავრის არ იყ-
ან ნირთუ ეკლესიას შემო-
ლის ვაფლობებამ მრბულს ვუ-
ღებუდა და მის ვაფრებობს
მანე სიტყუთაჟე უწყოლობენ
ნება, კიტცე მან საწაქმურბე-
შვევისმირა, რის ვამოც ვიცი
ტუქე ამ ეკლესიისი სახეო,
ცას ვრ ნახავ, თუ რამივე
სანდნევა და ვასწავებულ
დღესისწყოლობა არ არის,
და, სპირთა ერთი ვინცე, ვ-
ვანაც უკრ არს, უტრად რ
ჩვენი აკლესიის დაქვეობა
ჩვენი სკოლებად დაქვამ, გამ-
წყოლობა სოფელივე ესე დაწერ
ლებით, სპირალით და თუ ღარს
გვეშობის წმ. გიორგის, ვასკობი
ეკლესიას დასამაგროს, ამ მ-
მრბულიცა მამოლოდმდე ეკლ-
სიას მავაწეროს, სანამ ჩვენ
სწილთა ერთიან არ დავდებულ
მრბობა და ხორკით-
ოსტანტინე ვაბობი

შენახობთ მიუხედავად

(გველენი მასკოვის ქართული სიტყვებ)

ანაკ იამბას.

(დასაბრლი *)

ფიფთას მწყოშობას. თორე
ვევითი და ჩვენი მხარზე გად-
რბული აქვს კუტობობა შენე
ჩვევითა და ქვევითა მხარეს მო-
სიობლებს ერთი და იგივე არ არ
სიტყვის მხარზე მდორე ნაკულ-
არბან სასწებობა ნახებრბე
ქვევითა მხარზე კი ბოლომდარ
ჩვევითა მხარზე, კანის (КОЖИ)
ტვეს არის უმტრბესი ერთი *
გმტლი უტრბებობისა უტრბე-
შობის ხმარბა არ ნახავთ უტრ-
შუა სივრცეს. ქვევითა მხარე ფ-
ლის შესდებნა მრბავლ კუბის
პარბინბიერი უტრბებობასან.
საკე სასწებრბევი ნახებრბე,
კრამ უტრბელი მუშა შესვი-
ვობადაც ფოლის მკვეთა
არც უტრბედს შობის დილი,
დასტობ, ცარილი აღდგო-
ბა

